

JSME ZAMĚŘENI NA EVANGELIUM

(SK 16:11-34)

Jan Suchý, Ústí nad Labem, 4. října 2020

"A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku." Matouš 28:20b

I. ÚVOD: PŘIROZENOSTÍ EVANGELIA JE ŠÍŘENÍ

Pokoj vám, bratři a sestry, ve jménu Pána Ježíše Krista, našeho Vykupitele a Pána církve.

Dokončili jsme společně studium starozákonní knihy proroka Malachiáše. A Boží slovo vykonalo své dílo, tak jak Pán Bůh zaslíbil. Svým voláním každému posluchači postavilo před oči otázku: jsi věrný živému Bohu, nebo své vlastní představě? A druhou, která je s ní spojená: projevila se tvá věrnost Bohu tvou službou lásky Jeho církvi? Pán Bůh nás ujistil, že Pán církve, Hlava vykoupeného těla svatých, se svou církví jedná a posvěcuje ji a nepřestane, dokud se s ním nesetká tváří v tvář.

Zatímco kniha proroka Malachiáše nás vedla směrem dovnitř, k obnově církve, obrátíme se dnes do Nového zákona, abychom viděli, jak se skrze církev šíří evangelium směrem k lidem, kteří ho ještě neslyšeli, k těm, co neznají Spasitele a stále ještě jdou po cestě do zahynutí. Co je důležité při zvěstování evangelia? Co máme dělat, abychom byli věrní Bohu a jednali v souladu s Jeho vůlí? A co je vlastně obsahem evangelia, které svět tolik potřebuje slyšet? To jsou otázky, na které má odpovědi Boží slovo! Otevřeme společně knihu Skutků, a to v 16. kapitole, od v. 11. Duch svatý zde v Písmu zaznamenává, jak se zrodila církev ve městě Filipis, na území dnešního Řecka.

II. EVANGELIUM PRACUJE (v.11-34)

A. Evangelium přichází do Evropy (v. 11-12)

- *Skutky apoštolské 16:11-12* *Vypluli jsme tedy z Troady a plavili se přímo na ostrov Samothráké a druhého dne do makedonské Neapole. 12 Odtud jsme šli do Filip, které jsou nejvýznamnějším městem té části Makedonie a římskou kolonií. V tomto městě jsme strávili několik dní.*

Stojíme v Písmu před textem, který popisuje přelomový okamžik v životě církve: Evangelium se poprvé dostalo z Asie do Evropy. Troada je město, které leželo na území dnešního Turecka u pobřeží Egejského moře. Apoštol Pavel, Silas a Timoteus jsou následovníci Pána Ježíše, které Duch svatý vedl, aby se přeplavili z Troady do makedonské Neapole, přístavu v dnešním Řecku.

Musíme být Pánu vděční za tento okamžik, vždyť my sami jsme živými svědky díla evangelia, které bylo v kap. 16 knihy Skutků započato v Evropě a nyní přišlo až k nám, do našich vlastních životů! Díky Pánu, že On tak vedl tuto skupinu evangelistů, že jim zabránil zvěstovat Slovo dále v Asii a místo toho je vedl do Evropy. I my jsme ovocem jejich služby! Kéž budou mnozí další lidé, kteří za měsíce, roky či desetiletí budou jednou vděční Pánu, že ta malá církev v Ústí nad Labem byla kdysi věrná a z touhy nést evangelium dalším lidem v tomto městě našli i oni Krista! Ve věrnosti Pánu jsme i my, ač nepatrní, přece jen součástí dějin spásy! Kéž Pán otevře dveře pro evangelium i zde.

Ještě jednou skutečností je 16. kapitola knihy Skutků přelomová. Ke skupině evangelistů, jimiž byli Pavel, Silas a Timoteus, se poprvé připojil také Lukáš - autor knihy Skutků. V kapitole 1 až 15 psal o tom, co se dozvěděl od jiných křesťanů. Zapsal toto svědectví jako historik. Nyní od 16:10 už zahrnuje do vyprávění i sebe - neříká jen "oni se plavili, oni šli..", ale píše "my jsme vypluli". Lékař Lukáš se stal součástí příběhu církve. Někteří mají dokonce za to, že Makedonec, který se zjevil ve vidění Pavlovi v Troadě a velmi apoštola Pavla prosil: „Přeplav se do Makedonie a pomoz nám!" (v. 9) byl právě Lukáš, pozdější autor knihy Skutků i evangelia, které nazýváme Lukášovým jménem. Byl-li přímo z města Filipis nevíme, ale někteří tak uvádějí, protože Lukáš o Filipis píše jako o "nejvýznamnějším městě v té části Makedonie" (v. 12).

Tak to je povzbuzení pro nás. I když jsi uvěřil již před lety anebo teprve nedávno, od prvního okamžiku, kdy Duch svatý začal měnit tvé srdce a dal ti milost k pokání a víru, i ty jsi součástí církve a její služby. Nikdo není Bohem vynechán. Každý je v církvi povolán ke službě. Bůh na tebe nezapomíná, ale bude tě používat jako svůj nástroj, jako spolupracovníka dalších křesťanů na díle evangelia (Sk 9:15).

Jak evangelium konalo své dílo ve Filipis?

B. Evangelium ve Filipis (v. 13-15)

- *13 V sobotu jsme vyšli za bránu k řece, protože jsme se domnívali, že tam bude modlitebna; posadili jsme se a mluvili k ženám, které se tam sešly.*

Evangelisté udělali to, co obvykle dělali na novém místě, kam dorazili. Snažili se vyhledat skupinu lidí, kteří vyznávali jediného Boha. Pokud byla ve městě synagoga, šli nejprve tam. Tak to udělal Pavel při své první misijní cestě na Kypr (kap. 13), a také v Ikoniu (kap. 14). Bylo zřejmě dobrým zvykem, když se v synagoze v sobotu sešli k uctívání Boha a měli mezi sebou hosty, vyzvali je představení synagogy, aby promluvili ke shromáždění - třeba slova povzbuzení (Sk 13:16).

Ve Filipis ale synagoga nebyla. Co tedy evangelisté udělali? Šli tam, kde se židé scházeli - k řece, asi 2 km za městem. Vyšli tedy za bránu k řece, protože se domnívali, že tam bude místo, kde se židé v sobotu shromažďují k modlitbám. A opravdu, byli zde ženy, které se zde sešly k modlitbám. A byli tam jen ženy. Kde jsou muži? Asi ve městě nebylo ani 10 židovských mužů. Právě kolik jich je třeba, aby mohla vzniknout synagoga. Nevíme více.

Ale co víme je, že Pavel a jeho spolupracovníci šli tam, kde jsou židé. Lidé, kteří budou poslouchat zvěst o naplnění naděje Izraele - evangelium Ježíše Krista. Tak to probíhalo i na jiných místech - v Pisidské Antiochii ve Sk 13 vešli v sobotu Pavel a Barnabáš do synagogy a Pavel tu kázal. Všichni je pak prosili, aby přišli znovu o Kristu mluvit příští sobotu. To se už ale sešlo téměř celé město slyšet Boží slovo (Sk 13:44), židé i pohané. Tak se Slovo šířilo.

I nyní šli evangelisté za lidmi, za město k řece, k těm, kteří budou naslouchat. A to je další způsob šíření evangelia, který církev ani dnes, myslím, nemůže opomíjet a zanedbávat.

Jako sbor rozumíme, že ten nejdůležitější a hlavní způsob vydávání svědectví evangeliu Ježíš Krista je náš vlastní život. Jak Píše Pavel Korintským, křesťané jsou svým charakterem svědectvím o Kristu a jeho díle v jejich životě.

- *2K 3:18 Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu ve stále větší slávě - to vše mocí Ducha Páně.*
- *2K 3:2-3 Naším doporučujícím listem jste vy sami; je napsán na našem srdci, všichni jej znají a mohou číst. 3 Je přece zjevné, že vy jste listem Kristovým, vzniklým z naší služby a napsaným ne inkoustem, nýbrž Duchem Boha živého, ne na kamenných deskách, nýbrž na živých deskách lidských srdcí.*

Ale to není zjevně jediný způsob šíření evangelia: a příkladem je zde právě ta malá skupina křesťanů, evangelistů, kteří se vydali mezi lidi, kde drtivá část společnosti nemá vůbec ponětí o živém Bohu, kterého zjevuje Písmo.

Jak sbor jsme odložili tuto službu na dlouhou dobu stranou. Kdysi jsme byli v ulicích a na náměstí a mluvili s lidmi. A ta služba vydala své ovoce - o někom víme, kdo uvěřil Ježíši a možná jsou další, o kterých dodnes nevíme, ale Pán ano! Prosme tedy Pána, aby nám ukázal a otevřel dveře ke zvěstování evangelia. Kéž je to předmětem našich společných modliteb zde ve shromáždění, při biblické hodině i doma v soukromí. Je třeba být i v tom poslušní Pánu - vždyť je to Jeho příkaz učedníkům:

- *Mk 16:15-16 A řekl jim: "Jděte do celého světa a kaďte evangelium všemu stvoření. 16 Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen.*

Je třeba, abychom i my vyšli obrazně řečeno s veršem 13 - za brány města k řece, tedy ven z místa setkávání církve. Tam jsou lidé doposud nezasažení evangeliem. Přinesme tu dobrou zprávu o záchraně dalším lidem. Ve Filipis nám Písmo ukazuje příklad tří lidí, kteří byli evangeliem zasaženi. Co se můžeme naučit pro naši vlastní evangelizaci?

III. EVANGELIUM PŘINÁŠÍ SPÁSU (V. 14-34)

- *14 Poslouchala nás i jedna žena jménem Lydie, obchodnice s purpurem z města Thyatir, která věřila v jediného Boha. Pán jí otevřel srdce, aby přijala, co Pavel zvěstoval. 15 Když byla ona a všichni z jejího domu pokřtěni, obrátila se na nás s prosbou: "Jste-li přesvědčeni, že jsem uvěřila v Pána, vejděte do mého domu a buďte mými hosty"; a my jsme její naléhavé pozvání přijali.*

A. Obrácení Lydie

Jedna z přítomných žen byla Lydie - obchodnice s purpurem z města Thyatir. To je město, které bylo po staletí známé barvením pláten velmi žádaným barvivem, které se získávalo z mořských živočichů. Město leží na druhé straně Egejského moře v dnešním Turecku. Lydie obchodovala s purpurovým barvivem. Byla tedy takový dnešní regionální zástupce firmy vyrábějící purpur pro oblast Makedonie - filipskou část. A tato Lydie poslouchala, co Pavel zvěstuje. A pak se stalo to, co je vskutku projevem nejhlubší Boží milosti:

- *Pán jí otevřel srdce, aby přijala, co Pavel zvěstoval.*

Lydie uvěřila Ježíši Kristu. Písmo to popisuje jako nové narození člověka skrze víru v Ježíše Krista. Co se vlastně stalo? Co se můžeme naučit ze zvěstování evangelia apoštolem Pavlem a jeho spolupracovníky ve Filipis?

1) PAVEL ZVĚSTOVAL

První věcí, kterou vidíme jako nezbytnou součást obrácení člověka, je poslouchání. Lydie musela slyšet slova biblické zvěsti o Ježíši Kristu. Je tedy potřeba, aby někdo zvěstoval.

- *Ř 10:17 Víra je tedy ze slyšení a slyšení skrze slovo Boží. (NBK)*

Pokud se nemluví o Kristu, o jeho evangeliu, pak není možné, aby někdo uvěřil. I kdyby vědec hleděl do dalekohledu na noční oblohu den za dnem, nikdy nenalezne odpověď na otázku, jak může nalézt pokoj s Bohem, který stvořil tu obrovskou, nádhernou a hlubokou noční oblohu, na kterou se náš člověk tak rád noc co noc dívá. K tomu je třeba slyšet evangelium.

Je jedna skupina lidí, která má zvěstování evangelia v sobě, jako nevyhnutelnou ingredienci svého života. Jsme to my, Kristova církev. Jako DNA v buňce, tak má i toto tělo Kristovo, církev, zakódováno v sobě dělit se o evangelium s dalšími. Musíme mluvit o evangeliu s lidmi. Budou-li učedníci Ježíše dnes mlčet, sám Pán říká, co udělá:

- *Lk 19:40 Odpověď: "Pravím vám, budou-li oni mlčet, bude volat kamení."*

2) LYDIE NASLOUCHALA

Lydie uvěřila. Co bylo na začátku, kdy slyšela mluvit Pavla? Poslouchala. Poslouchala, co Pavel říká. Lydie, musela projevit svou vůli - poslouchala, přemýšlela a přijala to slovo, které slyšela, jako pravdivé a jako slovo, které mluví o ní, k ní a pro ni. To byl její úkol. To je zodpovědnost každého člověka, kterému se zvěstuje Kristus.

Pokud někdo odmítne slyšet, poslouchat, co mu o Kristu budete říkat, není to vaše vina, že ten člověk neuvěří. To je jeho zodpovědnost poslouchat. Proto není na církvi, aby vymýšlela stále nové způsoby, jak by zaujala nevěřící lidi. Nepotřebujeme dělat pro lidi zábavu, aby se cítili dobře. Potřebujeme se jako církev se ale o to více modlit, aby lidé naslouchali. Proč? Protože náš verš 14 říká, kdo má moc způsobit, že lidé budou naslouchat. Je to Pán Bůh, kdo otvírá lidské srdce.

3) PÁN JI OTEVŘEL SRDCE

My bychom jako lidé rádi měli vše ve svých rukách. Rozumíme té přímé závislosti, která říká: budeš-li pilný, bude se ti dařit. Budeš-li líný, pak na tom budeš bídě. Ale je nám přirozené počítat s Boží mocí? Ne, to je něco, co se jako křesťané den za dnem učíme. A přece Písmo nekompromisně říká: je to Bůh, kdo otvírá lidské srdce, aby přijalo evangelium. Byl to Bůh, kdo způsobil v Lýdii, že byla ochotná přemýšlet, zvážit, co slyší. Byl to Pán, kdo jí otevřel duchovní oči, aby viděla, že žije jako Boží nepřítel, který se Bohu vzpírá! Sám toto srdce proměnil. Dal jí nový život. Lydie se znovu narodila z Ducha skrze slyšení živého Božího slova o Kristu. Chvála Pánu!

Bůh si ponechal moc měnit lidská srdce. Nesvěřil ji lidem, ani své církvi. Ale nás Pán povolal, abychom se modlili –

- *Lk 11:9-10 A tak vám pravím: Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. 10 Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.*

A Bůh odpovídá. Dává spásu. Doba Jeho milosti trvá i dnes. Jen nesložme zbraně modlitby, ale užívejme je daleko hojněji!

4) OBSAH PAVLOVY ZVĚSTI

Byl tu však ještě jeden další potřebný střípek do naší skládačky nové víry. A to je obsah toho, co apoštol Pavel zvěstoval.

Co je jádrem evangelia, které má moc vyústit v nový život?

Co zvěstoval apoštol Pavel? Už jsme dobře poznali, že to není bezbřehá všeobjímající zpráva, jejímž obsahem je prohlášení: Bůh tě má rád! Ne, na to se už dostatečně dlouho vyučuje v tomto sboru, že i když je to tak populární v současné církvi, tak biblický přístup je komplexnější. Můžeme obsah evangelia Kristova, které kázal apoštol Pavel, shrnout z jednoho z jeho listů - vybral jsem ten určený církvi v Římě.

I. Prvním stavebním kamenem evangelia je Boží charakter: Bůh je spravedlivý a jeho hněv se zjevuje proti každé bezbožnosti lidí.

Ať už nyní tím, že Bůh vydává lidi napospas jejich hanebným touhám a nechává je hřešit, aby nesli důsledky svých hříchů sami na sobě, když odmítají přiznat Bohu čest a nejsou mu vděční. Ale předně se Jeho spravedlnost projeví, když se před Ním budeme muset postavit v den soudu:

- *Ř 14:11-12 Neboť je psáno: `Jako že jsem živ, praví Hospodin, skloní se přede mnou každé koleno a každý jazyk vyzná, že jsem Bůh.´12 Každý z nás tedy sám za sebe vydá počet Bohu.*

II. Nesmíme v evangeliu přeskočit to, co dnešní církev tak lehce opouští a tím evangelium ničí.

Naopak, nikdo z lidí není spravedlivý, aby mohl před Bohem obstát na Jeho spravedlivém, všeodhalujícím soudu.

- *Ř 3:10-11 jak je psáno: `Nikdo není spravedlivý, není ani jeden, 11 nikdo není rozumný, není, kdo by hledal Boha;*

Buď se lidé vůbec nezajímají, jaká je Boží vůle pro jejich život anebo když někteří zaujmou obranný postoj: Ale já v něco věřím, pak je potřeba vysvětlit, že žádná víra v cokoliv a kohokoliv jiného, než v jediného živého Boha, kterého pravdivě zjevuje Bible, je modloslužba a expres do pekla. Mzdou hříchu je smrt, říká Pavel v listu Římanům 6:23: Kdo hřeší, je otrokem hříchu a není svobodný. Otrok hříchu se nemůže a ani nechce líbit Bohu. Nedokáže to. A tak odsuzuje sám sebe ke ztrátě věčného života. Místo toho si stědává na budoucnost Boží hněv, jehož důsledky ponese věčně. A to je realita, o které hovoří Pán Ježíš, proto bychom se měli vyvarovat i my před lehkovážným utrácením dnů, které Bůh člověku na zemi dává.

III. Jediná cesta záchrany, to je zpráva evangelia.

Čiňte pokání! Litujte své nevěry Bohu, své vzpoury proti Němu, svých hříchů. Utečte od nich, dokud je čas! Součástí zvěstování evangelia je volání, aby člověk opustil tu širokou cestu, na které se narodil a která vede do záhuby! Ještě je možné být zachráněn! Existuje cesta, jak být spravedlivý před Bohem.

IV. Bůh i dnes dává dar ospravedlnění! Jak?

- *Ř 3:22-26 Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří. Není totiž rozdíl: 23 všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy; 24 jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši. 25 Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří. Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy. 26 Svou spravedlnost prokázal i v nynějším čase, aby bylo zjevné, že je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše.*

Ježíš Kristus zemřel za hříchy těch, kteří mu uvěří. Zaplatil za ně. Bůh na kříži vložil na Krista naše hříchy a Kristus nesl odplatu místo nás. Tou cenou byla jeho smrt. Smrt jednorozeného Božího Syna.

- *J 3:16 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.*

A daroval Kristovu spravedlnost tomu, kdo Kristu uvěřil, že za něj zaplatil Bohu dluh. Pán Bůh podal všem lidem důkaz, že Ježíšovu oběť přijal jako dostatečnou. Vzkřísil jej třetího dne z mrtvých!

V. Součástí evangelia je také výzva: Věřte evangeliu a budete spaseni! Obráťte se od nespravedlnosti a nyní žijte Bohu v novotě života! Dostanete Ducha svatého, který vás bude učit všechno, co Kristus přikázal. Tak budete dělat Pánu čest a stále se mu líbit. Skrze víru dostanete věčný život v pokoji a radosti u Boha.

To jsou stručně nezbytné součásti evangelia, které neseme světu. Nechť si každý dobře osvojí jeho obsah. Naše mysl je poznamenána důsledky hříchu a tak zapomínáme. Ale toto je jádro zvěsti evangelia, které přináší život lidem a slávu Bohu. Proto bychom měli promýšlet jeho důležité a nezbytné součásti, abychom byli schopni dát odpověď lidem, když se nás budou vyptávat, čemu věříme.

Jistě máme i pomoc v dobrých knihách, které nám připomínají otázky, na které se lidé na ulici často ptají. Abychom byli schopni dobře zformulovat své odpovědi, může nám pomoci např. kniha R.C. Sproula *Myslím, tedy věřím*. Velmi užitečná kniha pro přípravu k rozhovorům s lidmi.

DŮSLEDKY EVANGELIA

- *15 Když byla ona a všichni z jejího domu pokřtěni, obrátila se na nás s prosbou: "Jste-li přesvědčeni, že jsem uvěřila v Pána, vejděte do mého domu a buďte mými hosty"; a my jsme její naléhavé pozvání přijali.*

Duch svatý v novém srdci, které jí Pán dal, začal vést Lydii ke změnám v jejím životě. Nic nebude stejné jako dřív! Nové srdce má novou motivaci a nese nové ovoce! Když Lydie uvěřila, nechala se pokřtít. Asi to netrvalo příliš dlouho po tom, co uvěřila. Veřejně před lidmi nyní vyznala svou víru křtem ve vodě. Přiznala se k Ježíši: já mu patřím a nyní žiji pro Krista, Boží slávu.

A také otevřela svůj dům církvi! Vidíte tu změnu? Společenství dalších vykoupených svatých, tedy křesťanů, je jí drahé. Naléhala na evangelisty, aby pozvání přijali! Nové srdce vyznává Krista před dalšími lidmi a nové srdce otevírá svůj domov církvi. To jediné místo, které člověk považuje za jakés takés bezpečí v tomto světě - svůj domov, to Lydie otevírá ke službě! Druhým lidem

v církvi, aby tak sdílela svůj vlastní život s druhými. To je společenství, které nebuduje člověk, ale jedině Ježíš Kristus! Jemu buď sláva na věky věků! Druhým příkladem díla evangelia ve Filipis je

B. Obrácení otrokyně

- *Sk 16:16 Když jsme šli jednou do modlitebny, potkala nás mladá otrokyně, která měla věsteckého ducha a předpovídáním budoucnosti přinášela svým pánům značný zisk. 17 Chodila za Pavlem a za námi a stále volala: "Toto jsou služebníci nejvyššího Boha. Zvěstují vám cestu ke spáse." 18 A to dělala po mnoho dní. Pavlovi to bylo proti mysli, obrátil se proto na toho ducha a řekl: "Ve jménu Ježíše Krista ti přikazuji, abys z ní vyšel!" A v tu chvíli ji ten zlý duch opustil. 19 Když si její páni uvědomili, že tím přišli o svůj zisk, uchopili Pavla a Silase a vlekli je na náměstí před městskou správou. 20 Tam je předvedli před soudce a řekli: "Tito lidé pobuřují naše město. Jsou to Židé 21 a rozšiřují zvyky, které my jako Římané nemůžeme uznat, nebo se dokonce podle nich řídit." 22 Také dav se obrátil proti nim a soudcové z nich dali strhat šaty a rozkázali je zbičovat. 23 Když je důkladně zbičovali, zavřeli je do vězení a žalárníkovi poručili, aby je dobře hlídal. 24 On je podle toho rozkazu zavřel do nejbezpečnější cely a pro jistotu jim dal nohy do klády.*

Mladá otrokyně je druhou osobu, o které čteme, že byla zasažena službou evangelistů. Není tu přímo uvedeno, že ta dívka se obrátila ke Kristu. Ale protože Lukáš uvádí její vysvobození z moci démonů uprostřed vyprávění o obrácení Lydie a také o něco dále v textu filipského žalárníka, domnívají se mnozí komentátoři, že i ona se stala součástí nové místní církve Pána Ježíše ve Filipis. Lukáš píše, že ta dívka měla " věsteckého ducha". Slovo zde použité odkazuje na řeckou mytologii - na bájného hada Pýthona, do kterého se prý vtělil Apollon a dával svým kněžkám schopnost jasnovidectví.

Lukáš se nezabývá mytologií, ani tu netvrdí, že dívka opravdu viděla do budoucnosti. Říká, že byla v moci zlého ducha. Démoni nejsou jako Bůh, neznají budoucnost. Ale znají lidskou povahu a tak dívka byla schopná využívat lidi tak, aby z nich dostala peníze. Hrozné je navíc, že byla v otroctví jiných lidí, kteří z jejího neštěstí měli osobní zisk. A to takový, že místo aby se radovali po jejím vysvobození spolu s ní, strašně se naštváli na Pavla a Silase a doslova je vlekli před soud.

Dívka byla jistě v zajetí démonů, kteří z ní udělali nešťastného člověka. Asi bychom ji mohli popsat jako blázna, který chodil po ulicích za Pavlem. Ačkoliv provolávala, co se zdá být na první pohled dobrá propagace pro evangelisty, bylo zjevně její volání Pavlovi proti mysli. Proto řekl:

- *"Ve jménu Ježíše Krista ti přikazuji, abys z ní vyšel!" A v tu chvíli ji ten zlý duch opustil. (v.18)*

Je vidět, že evangelium nemůže být spojováno s žádným okultismem. Evangelium je pravda, která osvobozuje člověka. Jakákoliv rádoby "duchovní aktivita" mimo Krista je tak v protikladu s evangeliem. I když se lidé odvolávají na duchovní zážitky, nadpřirozené zkušenosti, nic z toho nemůže nahradit, ani doplnit evangelium. Co není evangelium, je proti evangeliu!

Zlý duch musel při slyšení jména Ježíše před jeho autoritou z té mladé dívky ihned odejít. Tak byla zbavena svých pout - a s největší pravděpodobností se i ona stala součástí nové místní církve ve Filipis.

Vždyť Bůh skrze evangelium povolává k životu ty, které chce: bohatou Lydii, byznysmenku své doby i ty z nejnižších společenských vrstev - jako byla kdysi mladá otrokyně ve Filipis. Bůh nedělá rozdíly v tom, komu má být zvěstováno evangelium. A na to musíme pamatovat i my při své službě na ulici. Nemůžeme dělat rozdíly mezi lidmi podle toho, jak vypadají. Slyšet evangelium potřebuje každý. A neslyšel-li, pak je to spíše k zahanbení místní církve.

- *1K 15:34 Vystřízlivějte, jak se sluší, a nehřešte. Někteří nemají ani ponětí o Bohu. Říkám to k vašemu zahanbení!*

Jestliže si některý křesťan povzdechne: nevím, co bych dělal, čím naplnil své dny, pak vezte: Máme ještě velké pole práce před sebou!

- *Lk 10:2 Řekl jim: "Žeň je mnohá a dělníků málo. Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň."*

Třetím příkladem díla evangelia ve městě Filipis je

C. Obrácení žalárníka

- *Sk 16:25 -34 Kolem půlnoci se Pavel a Silas modlili a zpěvem oslavovali Boha; ostatní vězňové je poslouchali. 26 Tu náhle nastalo veliké zemětřesení a celé vězení se otřásl až do základů. Rázem se otevřely všechny dveře a všem vězňům spadla pouta. 27 Když se žalárník probudil a uviděl, že jsou všechny dveře vězení otevřené, vytasil meč a chtěl se zabít, protože myslel, že mu vězňové uprchli. 28 Ale Pavel hlasitě vykřikl: "Nedělej to! Jsme tu všichni!" 29 Tu žalárník rozkázal,*

aby mu přinesli světlo, vběhl dovnitř a pln strachu padl před Pavlem a Silasem na kolena. 30 Pak je vyvedl ven a řekl: "Bohové a páni, co mám dělat, abych byl zachráněn?" 31 Oni mu řekli: "Věř v Pána Ježíše, a budeš spasen ty i všichni, kdo jsou v tvém domě." 32 A začali jemu i všem v jeho domácnosti zvěstovat slovo Boží. 33 Ještě v tu noční chvíli se jich ujal, očistil jim rány a hned se dal se všemi svými lidmi pokřtít. 34 Pak je zavedl do svého domu, pozval je ke stolu a s celou rodinou se radoval, že uvěřili v Boha.

Třetím člověkem, o kterém se Lukáš zmiňuje v souvislosti se službou Pavla a jeho společníků ve Filipis, je žalářník. Nejspíše to byl bývalý římský voják, jakých bylo plné město. Získal tuto zodpovědnou službu: staral se o chod městského vězení.

A do vězení se pro šíření evangelia ve Filipis dostali i Pavel a Silas. Byli obviněni, že působí ve městě pobouření. Městská správa chtěla ve městě klid - zcela bez ohledu na to, že evangelium je otázka života a smrti.

Pokud vyjdeme z tohoto sálu, nebo z kanceláře, musíme počítat i s odmítavou a bouřlivou reakcí některých lidí. Před lety bratr Jarda Kernal zvěstoval evangelium na Severní terase, když v parku bylo mnoho lidí, snad to bylo na tzv. Čarodějnice. Brzy byl evangelista z parku vykázán - aby snad nerušil pokojnou zábavu naléhavým tématem smrti či života, když lidem říkal evangelium.

Ale i tvrdý útok na evangelisty - nezapomeňte, že byli zbičováni a pak uvrženi do vězení, Pán Bůh použil k obrácení žalářníka a nakonec i jeho rodiny. Pán Bůh má své cesty, jak přivést ke spáse. My se mu musíme vydat do rukou jako Jeho nástroje. Ať s námi učiní, co chce. My máme být věrní. Pak také naše služba ponese ovoce.

IV. ZÁVĚR

Věrnost několika málo křesťanů ve zvěstování evangelia tam, kam je Bůh poslal, vedla ke vzniku nové místní církve. Možná se nezdála být veliká a slavná. Víme o Lydii a jejím domě, tedy nejspíš rodině a služebnících, kteří slyšeli evangelium a uvěřili. Víme o bývalé jasnovidce, která byla osvobozena z moci démonů. A víme o žalářníkovi a jeho rodině, kteří uvěřili evangeliu a dali se pokřtít. To je vše, co víme o nově narodivší se církvi ve městě Filipis v Řecku z počátků historie církve. Ale Boží způsob šíření Jeho království je už 2000 let stále stejný. Co nás čeká venku na ulicích, vyjdeme-li do nich s evangeliem?

Stejně svědectví o Boží moci, kterým je právě ono evangelium. Kéž jdeme se stejným vyznáním, jako bylo to apoštola Pavla z

- *Ř 1:16-17 Nestydím se za evangelium: je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale také pro Řeka. 17 Vždyť se v něm zjevuje Boží spravedlnost, která je přijímána vírou a vede k víře;*

Amen.